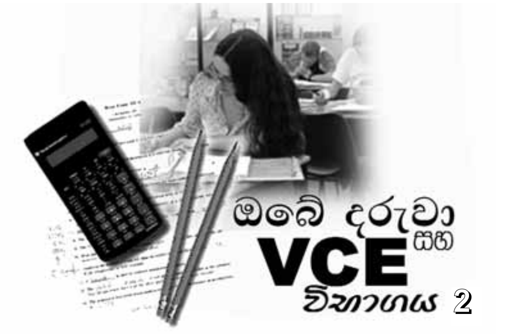

ජනප්‍රිය පාසල් රැල්ල මෙහෙත් තියෙනවාද..?

නලිනි දේවේන්ද්‍ර

ගණන් ඉලක්කම් අතරින් ඩීසෑ විභාගයට

වී.සී.ඊ. විභාගය කියන්නේ මොනවගේ විභාගයක් ද කියලාත් ගණිතය විෂයය මොනවගේ විෂයක්ද කියලාත් පසුගිය වර ලිපියෙන් නලිනි දේවේන්ද්‍ර ගණිත ආචාර්යවරිය සන්නස පාඨක ඔබට පැහැදිලි කළා. ඒ වගේම වික්ටෝරියානු අධ්‍යාපන ක්‍රමයත්, වී.සී.ඊ. විභාගයත්, ගණිත විෂයත් මේ තාක් කල් ආ ගමන් මග ගැනත් ඇය විස්තර කළා.

සන්නස ගියවර පොරොන්දු වුණා වගේම මේ වාරයේ කතා කරන්න අදහස් කරන්නේ දෙමව්පියන්ගේ හිතට දැනුන, ඔවුන් අහන එක ප්‍රශ්නයක් ගැනයි.

ලංකාවේ තියෙන ජනප්‍රිය පාසල් රැල්ල මෙහෙත් තියෙනවාද කියන කාරණය සන්නසට මුලින්ම හිතට ආවේ දෙමව්පියන් කීපදෙනෙක්ම ඒ ගැන කණාස්සල්ලෙන් කතා කළ නිසා.
''අපි නම් හිතාගෙන ආවෙ මෙහෙ තියන හැම ඉස්කෝලයක්ම එක වගේ හොඳයි කියලා.''
''එහේ හොඳ ඉස්කෝලෙකට ළමයින්ව දාගන්න බැරි වුණ එකත් මෙහෙ එන්න එක හේතුවක් වුණා. ඒත් මෙහෙ ආවම ඊටත් හපන්.''
ඒ කීපදෙනෙකුගේ මැසිවිලි.
''නලිනි මේ ගැන මොනවද හිතන්නේ''?
සන්නස ඇහුවා.

මෙහෙත් ඉස්කෝල අතර වෙනස්කම් තියෙනවා. හොඳ ඉස්කෝලයකට දරුවන් ඇතුළත් කරන එක නම් ඉතාම වැදගත්. හොඳ ඉස්කෝලයක් කියන්නේ පිළිවෙලකට වැඩකරන, තරමක හෝ විනය පද්ධතියක් නිසි විදිහට ක්‍රියාත්මක වෙන, විෂයමාලා සහ අනිකුත් ලිය කියවිලි පිළිවෙලට සකස් කර තිබෙන පාසැලක්.

මම කලින් දවසෙත් කිව්වා වගේ, 7 වන ශ්‍රේණියත්, 10 වන ශ්‍රේණියත් අතර දරුවන්ට ඉගැන්වීම මේ රටේ ටිකක් අමාරු කාර්යයක්. ඉගෙන ගන්නා දේ හුඟක් අභියෝගාත්මක වුණොත් ඒ දෙස ඉගෙන ගන්න එක අත හැරලා ලේසි දෙයක් තෝරා ගන්න සාමාන්‍යයෙන් මේ ළමයින් පෙළඹෙනවා. ඉතින්, පාසැල්වල විභාග සහ අනිත් ඇගයීම්, පැවරුම් සකස් කෙරෙන්නේ හැම ළමයෙකුටම 75%, 80% ලකුණක්වත් ලබා ගන්නට හැකිවෙන ආකාරයටයි. මොකද අධ්‍යාපනය කියන එක හැම දරුවෙකුටම ධනාත්මක අත්දැකීමක් (Positive Experrence) විය යුතුයි කියන ප්‍රතිපත්තිය මත තමයි මේ අධ්‍යාපන පද්ධතිය

<u>හැම ශිෂ්‍යයෙකුටම ධනාත්මක අත්දැකීමක් ලබාදීම මේ රටේ ගුරුවරුන් මුහුණදෙන විශාල අභියෝගයක්.</u>

ගොඩනැගිලා තියෙන්නේ.

හැම ශිෂ්‍යයෙකුටම ධනාත්මක අත්දැකීමක් ලබාදීම මේ රටේ ගුරුවරුන් මුහුණදෙන විශාල අභියෝගයක්. ඊකට හේතුව, සාමාන්‍යයෙන් 8 වන, 9 වන හා 10 වන ශ්‍රේණිවල දී දරුවන් විනයානුකූලව හසුරුවා ගෙන පාඩම් වැඩ කටයුතු දිගට කරගෙන යාම සමහර විට තරමක් අමාරු කාර්යයක් නිසා. ඉවසීමෙන්, බොහෝ වෙහෙස මහන්සි වෙලා අධ්‍යාපන කටයුතු කරනවාටවඩා බොහෝ රසවත් සතුට ගෙන දෙන දේවල් පන්ති කාමරයෙන් පිටත තිබෙන නිසා, මේ දරුවන්ගේ සම්පූර්ණ අවධානය ලබාගෙන ඉගැන්වීම ඇත්තටම අමාරුයි.

උවමනාවකින් ආශාවකින් ඉගෙන ගන්නේ නැති දඟකරන දරුවන් හුඟක් සිටින පන්තියක දරුවන්ගේ දැනුම මට්ටම සාමාන්‍යයෙන් අඩුයි. පන්තියක වැඩ කටයුතු අඩාල වෙන්න දඟ ළමයින් තුන් හතරදෙනෙක් හිටියත් ඇති. ඉතින් මේ වගේ දරුවන් හික්මවා ගැනීමට පුළුවන්කම ඇති පළපුරුදු ගුරුවරුන් හා සවිමත් විනය පද්ධතියක් පාසැලේ නැත්නම්, ඉගැන්වීම හරියාකාරව කෙරෙන්නේ නෑ.

10 වන ශ්‍රේණිය අවසානයේදී ලංකාවේ වගේ පොදු විභාගයක් මේ රටේ නැති නිසා විවිධ පාසැල්වල ඉගෙන ගන්නා දරුවන්ගේ දැනුම සංසංදනය කිරීමට අවස්ථාවක් 10 වන ශ්‍රේණියේදී ලැබෙන්නේ නෑ. ඉතින් ගණිතය විෂයය ගැන කථා කළොත්, උනන්දුවෙන් උද්‍යෝගයෙන් සහ වගකීමෙන් යුතුව ඉගෙනීමේ කටයුතුවල යෙදෙන දරුවන් වැඩි ප්‍රමාණයක් ඇති පාසැලක දරුවන් 10වන ශ්‍රේණියේදී මුහුණදෙන විභාග, පැවරුම් සහ ලබා ගන්නා දැනුම මට්ටමත්, දඟකරන දරුවන් වැඩියෙන් සිටින පාසැලක දරුවෙක් මුහුණ දෙන ඇගයීම් සහ දැනුම මට්ටමක් අතර සෑහෙන වෙනසක් තිබෙන්නට පුළුවන්. මේ බව මා පෞද්ගලිකවත් අත්දැක තිබෙනවා.

දරුවා පිළිබඳව පාසැලෙන් ලැබෙන වාර්තාවල (End o the Semester and end of the year reports) බොහෝවිට දරුවාගේ හොඳ ගුණවර්ණනාවක් දැක ගන්නට ලැබෙනවා. දරුවාගේ අඩුපාඩු දුර්වලතා යන්තමින් පෙන්නා දෙන්නේ හොඳ දේවල් බොහෝමයක් කියා ඉවර වෙලයි. කිසිම වෙලාවක දරුවෙක් දුර්වලයි කියා හෙළා දකින්නේවත්, එක් දරුවෙක් තවත් දරුවෙක් සමඟ සංසන්දනය කරන්නේවත් නෑ. අර මා මුලින් කිව්ව ''ධනාත්මක අත්දැකීම'' (Positive experience) හැම දරුවෙකුටම ලබාදීම මේ අධ්‍යාපන පද්ධතියේ ප්‍රතිපත්තිය නිසායි එහෙම කෙරෙන්නේ. ඉතින් දෙමව්පියන් මේ වාර්තා දිහා ඉතාම සැලකිල්ලෙන් බලලා, ගුරුවරුන් මුණ ගැහිලා සාකච්ඡා කරන එක ඉතාම වැදගත්. මොකද වාර්තාව (report) දිහා බලලා බොහෝවිට වැරදි වැටහීමක් ඇති කර ගන්න ඉඩකඩ තියෙන නිසා. දරුවන් ගැන හුඟක් අවධානයෙන් නොහිටියොත් 10 වන ශ්‍රේණිය අවසාන වනතුරුම දරුවාට පුළුවන් මොනවද බැරි මොනවද කියලා හරි අවබෝධයක් දෙමව්පියන්ට ලැබෙන්නේ නෑ.

ලංකාවේ නම් විෂයයන් තෝරා ගැනීමේදී සහජ හැකියාව බොහොම බලපානවානේ. මෙහෙ එහෙම දෙයක් නෑ. හැමෝටම අවස්ථාව දෙනවා තමන් කැමති දේ තෝරා ගන්නට. එහෙත් තමාට පුළුවන් මොනවද බැරි මොනවද කියලා හරි අවබෝධයක් දරුවෙක්ට නැත්නම්, තමන්ගේ දරුවාගේ දක්ෂතා සහ දුර්වලතා ගැන අවබෝධයක් දෙමව්පියන්ටත් නැත්නම් වි.සී.ඊ. වලදී වැරදි විෂයයන් තෝරාගෙන අමාරුවේ වැටෙන්නට ඉඩ තියෙනවා.

7 වන ශ්‍රේණිය සිට 10 ශ්‍රේණිය දක්වා ඇති පාඨමාලා එතරම් අභියෝගාත්මක නැති නිසා 10 වන ශ්‍රේණියත් 11 වන ශ්‍රේණියත් අතර ඉතා විශාල පරතරයක් තියෙනවා. වී.සී.ඊ. ගණිතය පමණක් නෙවෙයි අනිත් හැම විෂයයක්ම වාගේ අභියෝගාත්මකයි. විනයානුකූලව ඉගෙනීමේ කටයුතු කරන දරුවන් සහිත නිසි පිළිවෙලට වැඩ කරන පාසැලක, 7-10 දක්වා පාඨමාලා සකස් කෙරෙන්න් දරුවන්ට 11 වන ශ්‍රේණියේදී මේ අභියෝගයට මුහුණදීමට පහසු වෙන ආකාරයටයි. මෙවැනි පාසැලක 10 වන ශ්‍රේණියේදී පවත්වන විභාග සහ පැවරුම් ඉහළ මට්ටමක පවතින නිසා දරුවා 10 වන ශ්‍රේණියේ දී ලබන ලකුණු මට්ටම අනුව එක් එක් වී.සී.ඊ. විෂයය සඳහා දරුවාගේ ඇති යොග්‍යතාවය තීරණය කිරීම එතරම් අපහසු නෑ. විශේෂයෙන්ම ගණිතය විෂයය ගැන බැලුවොත්, ගණිතයට විශේෂ හැකියාවක් නැති දරුවන්ට 11 වන ශ්‍රේණියේදී ගණිත ක්‍රම (Maths Methods) තෝරා නොගෙන වැඩිදුර ගණිතය (Further maths) තෝරා ගන්නට කියා ගුරුවරුන් නිර්දේශ කරනවා. ඒ වගේම ගණිතයට හැකියාවක් තිබෙන දරුවන්ට වැඩිදුර ගණිතය (Maths Methods) සහ ගණිතයට ඉතා දක්ෂ දරුවන්ට ''විශේෂඥ ගණිතය'' (Specialist Maths) තෝරා ගන්නට කියා නිර්දේශ කරනවා.

Specialist Maths අවශ්‍ය වන්නේ ඉංජිනේරු විද්‍යාව හැදෑරීමට බලාපොරොත්තු වන දරුවන්ටයි. මේ විෂයය තනිවම හදාරනනට බෑ. Maths Methods කිරීම අත්‍යාවශ්‍යයි. Maths Methods විෂයයේ ඒකක 1 සහ 2 11 වන ශ්‍රේණියේදිත් ඒකක 3 සහ 4 12 වන ශ්‍රේණියේදීත් කෙරෙනවා. Specialist Maths වල තියෙන්නේ ඒකක 3 සහ 4 පමණයි. මේ දෙක කෙරෙන්නේ 12 වන ශ්‍රේණියේදී. ඒත් බොහෝ පාසැල්වල 11 වන ශ්‍රේණියේදී General Maths Advanced නමින් හැඳින්වෙන ගණිත ඒකක දෙකක් කෙරෙනවා Specialist Maths වලට උදව්වක් වෙන හැටියට. ඒක අනිවාර්ය දෙයක් නෙවෙයි.

නිසි පිළිවෙලට වැඩකටයුතු කෙරෙන පාසලක 10 වන ශ්‍රේණියි දී දරුවාග් දැනුම මට්ටම ගැන විශේෂ අවධානයක් යොමු වී, විභාග සහ අනිත් ඇගැයීම්වලට ලබන ලකුණු මට්ටම මත Maths Methods, Specialist හෝ Further Maths තෝරා ගැනීම පිළිබඳ නිවැරදි මඟපෙන්වීමක් ගුරුවරුන්ගෙන් ලැබෙනවා. Maths Methods හෝ Specialist Maths හදාරන්න තරම් දැනුම මට්ටම ප්‍රමාණවත් නැත්නම් ඒ බව දරුවාටත් දෙමව්පියන්ටත් හිත නොරිදෙන ආකාරයට එහෙත් ඇත්ත ඇතිසැටියේ තෝරලා දෙනවා.

මම මුලින් කිව්වා වගේ දරුවෙකුට වී.සී.ඊ. සඳහා යම් විෂයක් තෝරා ගැනීමට එපා කියා බලකරන්නට ගුරුවරුන්ට නීතියෙන් අවසර නැහැ. එහෙත් නිර්දේශ කරන්නට පුළුවන්.
Victorian Tirtiary Entrance Requirements (Victer) කියන පොත 10 වන ශ්‍රේණියේ ඉගෙනුම ලබන දරුවනට ලබා දීලා, ඒ පොතේ දක්වා තිබෙන පිළිවෙලට තමන් විශ්ව විද්‍යාලයේදී ඉගෙන ගැනීමට බලාපොරොත්තු වනව පාඨමාලා වලට අවශ්‍ය මූලික සුදුසුකම් වලට ගැලපෙන විෂයයන් වී.සී.ඊ. සඳහා තෝරා ගැනීමට නිවැරදි විදිහට මඟ පෙන්වන එක ඉතාම වැදගත්. ඉතින් මේ සියල්ලම නිසි පිළිවෙළට සිදු කෙරෙන පාසැලක්, විනයානුකූලව උද්‍යෝගයෙන් සහ වගකීමකින් ඉගෙනීම කරන දරුවන් වැඩි ප්‍රමාණයක් සහිත, ඉගෙනීමට සුදුසු වට පිටාවක් ඇති පාසැලක් වෙහෙස මහන්සි වී සොයා ගැනීමේ වටිනාකමක් නෑ කියන්න පුළුවනිද?

නලිනි ප්‍රශ්ණාර්ථයෙන් නලල රැළි ගැන්නුවා.

පාසැල් අධ්‍යාපනය සාර්ථකව නිමා කරන්නට නම් මේ රටේ දරුවෙකුට තමන්ගේ වැඩ කටයුතු පිළිවෙලට කර ගැනීමට අවශ්‍ය ස්වයං විනය තිබිය (Self discipline) තිබිය යුතුමයි. අති දක්ෂ දරුවෙකුට වුණත් මේ ස්වයං විනය නැත්නම් වැඩිදුර යන්න අමාරුයි......

ඇය තවත් දවසක කතිකාවතකට විරාමය තැබුවා.

සාකච්ඡා කළේ සිසිර දිසානායක

4 වන පිටෙන්

කිහිපයක් පොලිස් භාරයට ගැනීමෙන් අනතුරුවය.
පසුගිය කාල පරිච්ඡේදය තුළ මාධ්‍යයට ලොකුම බාධා කිරීම සිදුවුණේ ආණ්ඩුවේ ආරක්ෂක අංශ වලිනි. එයින් පැහැදිලි වෙන්නේ ආණ්ඩුව සිය ආරක්ෂක අංශ හරහා නොනිල මධ්‍ය මර්දනයක නියැලී සිටින බවකි. ''සන්ඩේ ලීඩර්'' පුවත්පතේ ඡායාරූප ශිල්පී අශෝක ප්‍රනාන්දු මහතාද පසුගියදා මහරගම පොලීසිය මගින් අත්තනෝමතික ලෙස අත්අඩංගුවට ගෙන පහරදීමකට ලක් කළේ පන්නිපිටියේ විහාරස්ථානයක තිබූ විරෝධතා ව්‍යාපාරයක් වාර්තා කිරීමට ගොස් සිටියදීය. ඔහුට පහර දී කැමරාවේ සේයාපට හා ඔහුවද අත්අඩංගුවට ගෙන බොරු චෝදනාවක් එල්ල කර අධිකරණයට ඉදිරිපත් කර තිබුණේ ඉතාමත් නින්දිත ආකාරයටය.

දිගින් දිගටම බොරු චෝදනා එල්ල කරමින් මාධ්‍යවේදීන් සිර කිරීමට ආණ්ඩුව උත්සාහ ගනිමින් සිටි. එවැනි තවත් දෙයක් පසුගිය නොවැම්බර් මාසයේ සිදුවුණේ ''මව්බිම'' පුවත්පතටය. දෙමළ මාධ්‍යවේදිනියක වන 'පරමේෂ්වරිව' කොළඹ ත්‍රස්තවාදී විමර්ශන කාර්යාංශය මගින් අත්අඩංගුවට ගෙන තවමත් එහි රඳවා සිටින්නේ කොටි ඔත්තුකාරිනියක යන චෝදනාව යටතේය. නමුත් ඇයට විරුද්ධව මේ වනතුරුත් කිසිඳු චෝදනාවක් ඔප්පු කර නැත. ''ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත'' යටතේ මාධ්‍ය මර්දනය නොකරන බවට රජය ප්‍රකාශ කළත් අද සිදුවන්නේ ඊට ප්‍රතිවිරුද්ධ දෙයකි.
ඊට හොඳම උදාහරණය නම් ''ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත'' දඩමීමා කරගෙන ලේක්හවුස් ආයතනයේ මාධ්‍යවේදීන් තිදෙනෙකු රහස් පොලිසි භාරයට ගෙන ප්‍රශ්න කර තිබිණි. ඒ 'සන්ඩේ ඔබ්සවර්'' පුවත්පතේ සම කර්තෘ ලයනල් යෝද්සිංහ, ප්‍රවෘත්ති කර්තෘ රංග ජයසූරිය හා ''සිළුමිණ''පුවත්පතේ ප්‍රසන්න ෆොන්සේකා යන තිදෙනාය. ඔවුන් පුවත්පතේ පළ කළ කිසියම් ලිපියක් ඉලක්ක කරගෙන රහස් පොලිසිය ත්‍රස්තවාදය වැළැක්වීමේ පනත යටතේ ලිපියට තොරතුරු ලබාදුන් පුද්ගලයන් පිළිබඳව ප්‍රශ්න කර තිබිණි.

එය සම්පූර්ණයෙන්ම මාධ්‍ය නිදහසට එල්ල කළ බරපතළ තර්ජනයකි. මොනම හේතුවක් මතවත් පුවත්පතට තොරතුරු ලබාදුන් අය පිළිබඳ ප්‍රශ්න කිරීමේ අයිතියක් රහස් පොලීසියට නැත. එවැනි තත්ත්වයක් තුළ ඔවුන් මේ කර ඇත්තේ සම්පූර්ණ නීති විරෝධී දෙයකි.
පසුගිය සතියේ බලපිටිය රෝහලේ පැවැති උත්සවයකට සහභාගි වෙමින් නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා ඇමැතිවරයා ප්‍රකාශ කර තිබුණේ 'රෝ හල් වල අඩුපාඩු ලියන මාධ්‍යවේදීන්ට කනට දෙකක් ගසා එළවා දමන ලෙසයි. රජයේ වගකිව යුතු ඇමැතිවරයෙකු මෙලෙස ප්‍රකාශ කිරීම බරපතළ දෙයකි. එමගින් ඔහු මාධ්‍ය මර්දනයට පිටස්තර බලවේගවලට පවා උල්පන්දම් දී ඇති බවක් පෙනේ.
ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා මාධ්‍ය නිදහස සුරකින බවට, රජය ඇප කැපවී සිටින බවට ප්‍රකාශ කරන විට ඔහුගේ ආණ්ඩුවේම ප්‍රබල ඇමැතිවරයෙකු මෙලෙස ප්‍රකාශයක් කිරීම බරපතළ ඛේදවාචකයකි. ආණ්ඩුව එක් පැත්තකින් මාධ්‍ය නිදහස සුරකින බවට ප්‍රකාශ කළත් අනෙක් පැත්තෙන් මාධ්‍ය මර්දනය කිරීමට පෙරමුණ ගෙන ඇති බවක් මින් පෙනේ. විශේෂයෙන්ම ආණ්ඩුව ඒ සඳහා අලුත් පනතක්ද තබාගෙන සිටි. ඒ ''ත්‍රස්තවාදී වැළැක්වීමේ පනතයි'' එයට මුවා වී ආණ්ඩුව මෙලෙස හැසිරීමට පටන් ගැනීමෙන් පෙන්නුම් කරන්නේ ඉදිරියේදී මාධ්‍යයට එතරම් හොඳ කාලයක් උදා නොවන බවය. 2006 වසර තුළ මෙතරම් බරපතළ මාධ්‍ය මර්දනයක් සිදුවූවා නම්, 2007 වර්ෂය මීට වඩා බරපතළ විය හැකි බවට ඇති සාධක එමටය. එබැවින් ඉදිරිය මාධ්‍යයට තව තවත් මරු කැඳවන වර්ෂයක් වීමට බැරි නැත.

■